

KJE PRODAJAJO SREČO ?

(Mef) Sreča je to, kar smo si v zadnjih štiri-najstih dneh največkrat zaželeli. Nekaj ob novoletnih praznikih, še več pa v pričakovanju žrebanja 3x3, Lota in podobnih nagradnih iger. Sreča je mednarodni pojem, saj so nanjo čakali milijoni Angležev (nagrada v višini 40 milijonov funtov), Italijani (5 milijard Lir), Nemci (skoraj 10 milijonov DEM) in še marsikdo.

Kaj lahko ugotovimo: Sreča ima denarno vrednost. Če smo še pred leti v pričakovanju komunizma bili prepričani, da je sreča nekaj neocenljivega, nekaj kar je ali pa ni, nekaj kar je le v človeku, potem danes vemo, da je sreča matematična, natančneje, denarna kategorija. In ker smo si, vsaj glede denarja, ljudje dokaj različni imamo tudi različne kategorije sreče. Nekateri imajo srečo, ki je vredna ene socialne podpore ali pokojnine, drugi imajo srečo, ki je vredna poslanske plače. Lahko bi rekli, da imajo eni devalvirano, drugi pa revalvirano srečo.

In ker je sreča postala tako otipljiva in tako merljiva je povsem jasno, da se je okrog

nje razvila prava pravcata industrija. Gre za industrijo sreče, ki ima najrazličnejša imena, v našem primeru pa bi ji lahko rekli Loterija Slovenije. Ta industrijska panoga je izredno propulzivna, njena proizvodnja vztrajno raste, večja se dobiček in sploh je v razcvetu. Če ne verjamete, potem se v soboto dopoldne sprehodite mimo izolskega obrata tovarne sreče in videli boste dolgo vrsto kupcev sreče, vrsto ki se včasih vleče skozi vhodna vrata skozi predverje in po pločniku na ulico. In medtem ko v sosednjih trgovinah trgovke preganjajo pajke, ki so splekli pajčevino čez vrata je v tovarni sreče nepopisna gneča bodočih srečnežev.

Slišati je, da bodo prav zaradi omenjenih prostorskih težav ta obrat razširili še na sosednjega v katerem zdaj domuje prodajna zguba, potem pa bi lahko šli kar naprej: najprej v prazno blagovnico bivšega Mehanolanda, na koncu pa še v občinsko stavbo kjer bi sprejeli sklep, da se cela Izola spremeni v veliko prodajalno sreče. In potem nikomur več ne bo treba na delo, na fuš, na cesto, na delo v Trst ali na njivo. Naša edina naloga bo, da si vsak dan kupimo malo sreče domače proizvodnje.

In tako bomo srečno živeli še danes, če ne bomo prej izumrli.

PETEK, 12. Januarja ob 20.00
Restavracija Hotela RIVIERA (SGTŠ)

JAVNO ŽREBANJE
nagrad v akciji
DECEMBER V IZOLI

RENAULT 5+
2 TOMOS avtomatika
in še kup bogatih nagrad

igrali bodo **PRIMORSKI FANTJE**

PTT's NOT DEAD je Vaša rubrika spoštovani bralci. v njej objavljamo vaša pisma, odgovore, mnenja, reakcije in še kaj v zvezi z dogajanjem v vaši hiši, krajevni skupnosti, občini, državi in na svetu. Še najprej pa tiste, ki so v zvezi z zapisi v mandraču. Upoštevajte omejitev: 40 vrstic. Rokopisov ne vračamo, prispevkov v tej rubriki ne honoriramo.

Spoštovani gospod Goljevšček !

Pred dnevi sem dobil gradivo, ki ste ga v stranki zelenih namenili novim razprtijam o Izolski Marini. Čeprav me boste obtožili veleizdaje in mafijaštva, vam povem, da gradiva ne bom prebral do trenutka, v katerem bom prejel tudi gradivo za objekt, ki se nahaja pod Belvederjem, ki je (kot ste izjavili v Primorskih novicah) le malenkostna kršitev, ali kakega drugega gradiva, ki obravnava problematiko v izolski občini.

Po mojem mnenju že zlorablja stranko zelenih za svoje osebne cilje (podiranje Marine) in prav s tem razlogom ne bom prebiral vaših gradiv, še manj pa podpiral vaše početje, zato vas prosim, če mi jih ne pošiljate. Naj bo to moj prispevek pri manjšanju stroškov Zelenih Izole.

Pozdravljam vas z željo, da bi se v letu 1996 končno iz Zelenih Marine prelevili v Zelene Izole.

P.S.: Gospod Goljevšček, kako lahko kot predsednik Zelenih Izole označite zelenico kot črno gradnjo?

Aleksander Krebelj
ZZP, Izola

Z LEPIMI ŽELJAMI

Okroglo leto je minilo, odkar smo bili občinski svetniki izvoljeni v izolski občinski svet. Ob koncu koledarskega leta je morda prava priložnost, da potegnemo črto pod opravljenim delom.

Kaj smo svetnice in svetniki počeli? Predvsem smo sestankovali: seje so bile resda enkrat mesečno, a dnevni red je bil obsežen. Gradivo, ki ga je bilo potrebno predelati, je bilo vsakokrat za zajeten sveženj, podatkov, ki jih je gradivo prinašalo, še več. Ker pa vsak izmed nas ne obvlada vseh področij, o katerih je na seji sveta tekla beseda, smo se med seboj v klubih posvetovali, dogovarjali in vedno prevetrili stališča, da smo jih lahko zagovarjali pred svojo vestjo in v dobro vseh krajanov.

V letošnjem letu - prvem letu delovanja nove lokalne uprave - bi se svetniki morali spoznati na marsikaj: na pravo, kajti sprejemali smo občinski statut in pravilnike; na ekonomijo, kajti vse se začne in konča pri občinskem proračunu, torej pri denarju; na gradbeništvo, kajti sprejemali smo ureditvene načrte, govorili o kanalizaciji, komunalni opremljenosti, prometu, stanovanjih...

Če ob točki dnevnega reda Pobude in vprašanja svetnikov pa na dnevni red lahko svetniki izpostavimo marsikaj, kar je za življenje v mestu, še bolj pa na vasi, za ljudi ključnega pomena.

Ob izolskih težavah in nadlogah je podeželje, čeprav zavzema pretežni del občinskega prostora, v ozadiju. Vse, kar nas vaščane žuli, je le malokrat deležno pozornosti, kakršno si jo naši kraji zaslužijo. Sama si želim, da bi se kakovost življenja na vasi izboljšala. Zato sem že do sedaj sprožila nekaj vprašanj in pobud, in sicer: o nizkih preletih letal nad vasm, o samoprisku za širitev pokopališča, o poškodovani prometni signalizaciji, o vrnitvi starih imen zaselkom, o možnosti za odprtje poštne urada v Kortah, o šolskem okolišu kortožanske šole...

Vendar je še marsikaj, o čemer bi na občinskem svetu lahko razpravljali in potem tudi to izboljšali. Ker cenim Vaše mnenje in Vaše nasvete, bom po novem letu za pogovor na voljo vsem sokrajanom (Kortezanom, Cetoranom, Morganom, Medošem oz. Občancem, Pičurjem, Nožedarjem, Uredinom, Baredinom, Malijčanom) v poslanski pisarni v Zadrugnem domu v Kortah vsak drugi petek od 16. do 18.. Vabljeni vsi, ki vas kaj teži, pa mislite, da bi se to dalo urediti s posredovanjem na Občinskem svetu.

Srečno, zdravo in uspešno novo leto!

Jelka Morato-Vatovec, občinska svetnica

P.S.: Kasneje bo odprta tudi poslanska pisarna v Jagodju. Kdaj in kje, bomo sporočili kasneje.

IZOLA IN ZALEDJJE - MESTO DOBRIH LJUDI

Izteklo se je leto, ki smo ga preživljali vsak po svoje, bolniki multiple skleroze pač kakor nam je dopuščalo zdravje. Včasih je bilo veselo in radostno, včasih pa boleče in žalostno. Z veliko volje, s pomočjo svojcev in prijateljev, s pomočjo zdravnikov in dobrih ljudi, smo nekako zvozili. Če je v našem mestu dobrih ljudi, to sem že večkrat napisala in sedaj se je to ponovno potrdilo. Ljudi, ki imajo posluh za človeka v stiski, za bolnika, ki so s svojimi prispevki pomagali za lepši in boljši jutri.

Iskreno se zahvaljujem vsem trgovcem, vsem obrtnikom in vsem posameznikom našega mesta in okolice, posebna zahvala župnijski Karitas iz Kort, g. župniku in vsem vaščanom iz Kort in okolice, ki so nam omogočili izvedbo dveh srečelovov, za oglašanje na Radiu Ognjišče.

Pridobljena sredstva so namenjena za nabavo raznih otopedskih pripomočkov in pomagal ter raznih naprav za lajšanje bolezenskih težav.

*Ustvarjen si za svetlobo,
za radost, da bi se smejal in pel,
da bi živel v ljubezni
in da bi osrečeval ljudi
okrog sebe.*

(Phil Bormans)

Iskrena hvala!

Predsednica obalne podružnice
bolnikov multiple skleroze
Vida Orbančič

SMREKARJEVA 10

IZREŽI KUPON

vame vaša trgovina

indija

idea

Izvirni slovenski suvenir

spominki

Orient

kitajska

tajska

južna amerika

UGODNE CENE IN PLAČILNI POGOJI

PETROL TUDI NA OBALI

Najužnem primorskem smo dobili prvo petrolovo bencinsko črpalko. V zelo kratkem času so jo zgradili, uredili in odprli na obvoznici nad Izolo, na otvoritvi pred novoletnimi prazniki pa je bilo zbrano veliko pomembnih ljudi z Obale med katerimi so bili seveda tudi najvišji predstavniki izolske občine.

V imenu občine Izola je govoril in črpalko predal namenu Miran Žlogar, ki je v občini zadolžen za družbene dejavnosti. Objekt, ki že služi svojemu namenu bo na nasprotni strani cestišča dobil dvojčico, ob njej pa pravi mali motel, ki bo še dodatno obogatil turistično ponudbo našega mesta.

PETROL

SUPER 98

76.60

EUROSUPER 95

69.40

NORMAL 91

65.40

DIESEL

64.60

ODPRTO OPEN

6-23

IN MEMORIAM

Karlo Turk

Pred nekaj dnevi smo se v Izoli poslovili od Turk Karla, sina kmečke družine iz Hrenovic pri Postojni, moža in očeta, partizana, aktivista in funkcionarja OF, ter vodilnega človeka pri gospodarjenju v naši občini.

Rojen pred skoraj 77. leti kot tretji otrok od osmih, je po končani OŠ v domačem kraju pomagal pri delu na kmetiji. Tudi on je moral k vojakom v italijansko vojsko, kjer je bil do razpada Italije. Pripadnost narodu in boju za socialne pravičnosti, kar mu je bila v družini dana že v zibelki, ga je vodilo v partizane in nato v politično delo med ljudi za OF. Z znanjem o gospodarjenju ter bogatimi izkušnjami je že ob samem prehodu na vodilno mesto v občini vnašal novosti v gospodarsko življenje občine. Prav za te novosti se je moral pogosto trdo boriti. Majhni gospodarski obrati, delavnice in trgovine ter podpora razvoju turizma so bile njegove zamisli, vendar skoraj tuje v času, ko je bila gospodarsko vodilna velika industrija in še posebej pri nas v Izoli. Njegova izredna podpora določitvi industrijske cone in predvideni selitvi tovarn iz našega mesta je bila ena izmed napornih bitk za razvoj turizma v občini in za bolj prijetno bivalno okolje v našem mestu. Tudi v prizadevanjih za Marino kot pristanišče za jahte ni imel lahkega dela čeprav pri tem takrat ni imel toliko ovir doma kot pri sosedih.

Poleg navedenih nekaj glavnih strokovnih in delovnih dosežkov pa bo Turk ostal še dolgo v spominu ob Izolskih, praznikih. Ali bi Izolani imeli toliko lepih Praznikov pomladi in Ribiških praznikov brez Turka in njegovih sodelavcev v Turističnem društvu. Očitno ne, saj je v času, ko je bil v pokoju vložil ogromno prizadevanj, da bi bilo Turistično društvo nepogrešljiv dejavnik v življenju občine in organizator praznovanj teh praznikov. Tudi s tem zapisom želim ohraniti spomin na njega in njegov delovni prispevek k razvijanju Izolske občine in se mu za to zahvaliti.

Izola, 20.12.95
Jože BOLJE, l. r.

MNENJE ZDRUŽENE LISTE SOCIALNIH DEMOKRATOV O DOGOVORU TREH ŽUPANOV O USTANOVITVI SKUPNOSTI OBČIN IZOLA, KOPER, PIRAN

Izjemno smo zadovoljni, da se le pričinja začetna faza ustanovitve pokrajine, na čemer že dolgo delamo.

ZLSD ima organiziran skupni obalni organ, ki sledi logiki skupnih interesov obalnih občin.

Združena lista socialnih demokratov že od nekdaj vztraja in dela na ustanavljanju pokrajin kot vmesnem členu med državo in občinami, še posebno sedaj, ko so nazadnjaške sile uspele v Sloveniji dezintegrirati sistem lokalne samouprave s pretiranim prenosom kompetenc na centralne ustanove države.

Posebno dejavni smo mi v slovenski Istri.

Tako kot prej je tudi sedaj naša stranka formalno in tudi v dejanjih močna gonilna sila, ki v vseh organih na lokalnem in državnem nivoju resnično vztraja na ustanovitvi pokrajin, tudi s prenosom državnih in ne samo že tako zmanjšanih občinskih pristojnosti na pokrajine.

Ne pozabimo, da smo ob splošnem nasprotovanju in naši močni trmi uspeli vključiti v ustavo VSAJ PRAVICO do združevanja občin v skupnosti.

Z zadovoljstvom in zadoščenjem PODPIRAMO in BOMO ŠE NAPREJ na glas promovirali ustanovitev Skupnosti obalnih občin kot začasno ustanovo, ki bo predhodnica bodoče pokrajine! Skupaj s podobnimi iniciativami drugje po Sloveniji in vsemi silami, ki to res želijo, je potrebno doseči ob konkretnem udejanjanju Skupnosti še spremembe na državnem nivoju, saj je država zaradi nas državljanov in ne obratno.

Delovanje take Skupnosti ne bo enostavno, vendar bomo, na osnovi dobrih in slabih izkušenj iz preteklosti, skozi resnične probleme in delo prišli do pravih rezultatov.

PREDSEDNIK ZLSD IZOLA
Lucio Gobbo

VSI SRBI V SRBIJI

Veliko besed, še več pa krvi, je bilo prelite, samo za to, da se uresničijo ideje nekaterih političnih megalomanov BALKANA. Vse države Balkana, bolj ali manj bolujejo za megalomanstvom, predvsem pa je njihova neozdravljiva - fiksna ideja o lastni nacionalni veličini.

Vsi sanjajo o lastni Veliki državi, okrog katere naj bi se vrtelo vse, kar je pomembnega na tej zemlji. S konstantnim dograjevanjem, skozi stoletja, svoje bogate mitologije zmag in predvsem porazov, so prišli do popolne kolektivno - nacionalne blokade - NACIONALIZEIN. S svojim slepim nacionalizmom ne dovolijo sožitja z drugimi narodi. Čutijo nacionalno in fizično ogroženost od vsepovsod, predvsem pa od svojih neposrednih sosedov.

Poglejmo to negativno energijo, ki se danes sprošča na Balkanu in katere osnovni dejavnik so postali Srbi. V 500 letih jim ni uspelo vzpostaviti prijateljskih odnosov z nobenim sosedom. Še huje, vsi naj bi jim bili sovražniki in za vsakega posebej so si poiskali razlog. Stična točka vseh teh razlogov je le ena: povečevanje prostora za svojo etnijo na račun drugih. Veliko vojn so Srbi izgubili po bitki na Kosovu, praktično vse, torej tudi tiste, v katerih so se na koncu sami proglasili za zmagovalce. Vse te poraze in njihove junake so vtkali v svojo čustveno mitologijo in izgradili nacijo, ki med redkimi, če ne edina na svetu opeva svoje poraze kot zmage. Vsa ta ideja o lastni narodnostni veličini, je Srbe pripeljala do vojne za svojo veliko Srbijo, s pomočjo svojega velikega vodje, na katerega so čakali desetletja, Miloševića. Spomnimo se besed Slobodana Miloševića na Gazemestanu na Kosovu, kjer so Srbi doživeli svoj veliki nacionalni poraz. Obljubil je Srbsko Kosovo in to tudi z orožjem, če bo potrebno. Za to idejo pa stojijo v Srbiji vsi - od navadnega človeka do intelektualca. Srbsko Kosovo je možno doseči le na en način: z učinkovitim etničnim čiščenjem.

Kako potekajo srbska etnična čiščenja pa lahko vsak dan spremljamo na tleh nekdanje Jugoslavije. Vojna na tleh nekdanje Jugoslavije se je pričela po mojem videnju in in prepričanju z enim samim končnim ciljem - čisto Kosovo (brez Albancev). Vmes je bil postavljen tudi kakšen drug cilj kot je velika Srbija, ki pa je služil doseganju osnovnega cilja - Kosovo brez Albancev.

Da je temu tako, se moramo ozreti v leto 1988, ko so se v gradu Zemono odvijali Zlobčevi večeri. Na enem teh večerov, mislim, da je bil to celo poslednji, je bilo srečanje z Dobrico Čosičem, na katerem sem bil osebno prisoten. Bilo je ravno v času nemirov in policijskih ukrepov na Kosovu, da je tekla beseda predvsem o tedanjih političnih dogajanjih v Jugoslaviji in manj o njegovem literarnem delu. Na samem koncu tega večera je Dobrica Čosič nagovoril prisotne s samogovorom o razmerah na Kosovu. Dejal je, da mi Slovenci ne razumemo, kaj se tam dogaja in da je sovraštvo med Srbi in Albanci tako veliko "da je ni teorije po kateri bi lahko ta dva naroda živela skupaj (dobesedno tako)". Seveda je tem besedam sledilo vprašanje, ki ga je postavil moški srednjih let, po vsej verjetnosti Hrvat (besede in naglas so bile hrvaške): "Na kakšen način, je možno rešiti problem Kosova?" Dobrica Čosič, član srbske akademije znanosti in umetnosti (SAZU), je brez slepomošljenja, podal svojo tezo reševanja problema Kosova, pri čemer je poudaril, da je to njegovo osebno mnenje. To osebno mnenje, enega najvplivnejših srbskih intelektualcev, očeta naroda, je postalo bistvo vsebine znanega memoranduma SAZU. In sicer je dejal: "Kosovo je potrebno geografsko razdeliti tako, da ostane Albancem ena tretjina, s točno določeno mejo (obdati z žično mrežo), preostali del pa ostane v Srbiji. Del, ki ostane Albancem, se lahko združi z matično državo, na preostalem srbskem delu Kosova, pa ne sme ostati noben Albanec. Šele s popolno ločitvijo obeh narodov, bo na Kosovu mir.

Takšno reševanje problema Kosova, kar ni nič drugega kot grobo etnično čiščenje, je postalo model zaokroževanja ozemelj Velike Srbije. To se pravi, da so bili Dobrica Čosič in ostali pomembni srbski akademiki med tvorci strategije oblikovanja in realizacije veliko - srbskega nacionalizma. Postavili so model, poiskali so si Velikega vodjo in pričeli z realizacijo projekta Velike Srbije. Velika Srbija, je verjetno zajemala v začetku tudi Slovenijo, ki naj bi jo z vojsko na brzino ukrotili, saj Slovenci niso bojevit narod, vendar pa jim ta del ozemlja niti ni bil tako pomemben. Enako je verjetno veljalo za zahodni del Hrvaške. Temu primerno, neorganizirano so začeli vojaško akcijo v Sloveniji, kjer jim je sistematični "Janez", dal pravo lakcijo - klofuto, ki je njihova samopašnost še do danes ni požrla. Enako so poskušali na Hrvaškem in bili so prepričani, do pred nekaj dnevi, da je ozemlje Velike Srbije dokončno zaokroženo. Potrebno je le še poraziti Muslime v BiH.

Vendar nastopil je faktor, ki ga je s trezno presojo bilo pričakovati. V 3-4 letih so se Hrvatje in Muslimani organizirali, oborožili. Postali so organiziran in relativno dobro oborožen nasprotnik in tu se začnejo tradicionalne težave srbskih "bojnikov". Srbski junaki so resnični "junaki" dokler jurišajo na civiliste in slabo oborožene vojake. Ko pa naletijo na sebi enakovrednega nasprotnika, se umikajo in poženejo v beg (včeraj v Grčijo in grške otoke, danes in jutri v Srbijo). Tako je, bežali bodo v Srbijo, tako iz Hrvaške, kot iz vsega zahodnega dela BiH, kar je le še vprašanje časa. Kje je njihova končna postaja? Odgovor sem navedel že na začetku: Kosovo!

Mislim, da je Milošević prej ali slej, računal na to varianto. Dobil bo prostovoljno tolko življa, da bo napolnil izpraznjeni del Kosova. Torej je ideja o Veliki Srbiji bila le rezervna varianta, s pomočjo katere bo v kratkem rešil problem Kosova. Ti ljudje, ki danes zapuščajo Hrvaško in BiH, ne bi nikoli zapustili svojih domov svojevoljno. Kako prisiliti te ljudi na odhod? Z načrtnim pobijanjem, požiganjem, krajo in ostalimi grozodejstvi so ti ljudje za vekomaj porušili vse mostove sožitja s svojimi dočerašnjimi sosedi. Prišli smo do čosičevih besed, ki jih je uporabil za Kosovo: "Ni teorije, da bi ti narodi lahko še živeli skupaj."

Prepričan sem, da je srbsko vodstvo v Beogradu namerno sproduciralo takšno sovraštvo med sosedi in jih s tem prisililo na prostovoljen prihod v Srbijo. Na Hrvaškem in v BiH, bo vojne konec po vsej verjetnosti in letu 1996, ne glede na dosedanja in prihodnja jalova prizadevanja mednarodne skupnosti in OZN, s porazom Srbov. Rezultat tega bo preko 2.000.000 srbskih beguncev. S tem se pričena zadnje in verjetno najhujše dejanje te balkanske morije - genocid albanskega življa na Kosovu. Del srbskih beguncev bo ostal v Vojvodini, pretežni del pa bo naselil Kosovo. Končni cilj, vsi Srbi v eni državi, bo s tem dosežen.

OPOMBA: Teorijo nastanka, razvoja in zaključka vojne na tleh bivše Jugoslavije sem oblikoval že na samem začetku vojne in jo posredoval prijateljem in znancem, pa tudi drugim (tujcem), v osebnih pogovorih. Večina je moje mnenje jemala kot absurd, zato je nisem nikoli poskušal obelodaniti v javnosti. Zadnji dogodki na Hrvaškem in v BiH ter začetek doseljavanja srbskih beguncev na Kosovo, potrjujejo mojo tezo in prepričan sem, da se je omenjeni scenarij začel uresničevati. Vendar svet tudi tokrat ne bo posredoval, kajti to so notranji problemi Srbije, kot je Čečenija notranji problem Rusije.

Vojko Vojvoda

Pripis uredništva:

Članek ni nastal na pobudo uredništva, ampak ga je avtor sam naslovil uredništvu. Objavljamo ga ker menimo, da nas lahko spomni na dogodke in ravnanja v naši neposredni soseščini ter kot prikaz razmišljanja v zvezi s to problematiko. Seveda odraža članek stališča avtorja in ne uredništva.

Bolnišnica Izola

ZAKAJ JE UMRL MOJ MOŽ ?

Pisanje o smrti je zelo neprijetno, velikokrat pa tudi zelo boleče opravilo, zato se ga novinarji zelo radi izognemo. Pa vendar včasih ne gre drugače, še posebej takrat, ko je treba pisati o bolečini povezani s številnimi vprašanji, naravnanimi na eno samo dilemo: ali je moral naš bližnji zares umreti?

Prišla je, ovita v črnino in s posebno žalostjo v glasu, vendar tudi s komaj prikrito jezo vočeh.

"Razočarana sem nad tem kako so ravnali z mojim pokojnim možem v bolnišnici ki naj bi bila naša ki bi ji morai zaupati in v kateri bi se morali počutiti kot doma." Tako je začela pripoved Marija iz Izole, katere soprog, Anton, je umrl v izolski bolnišnici, pet dni po operaciji. In ker novinar pri tem nima kaj povedati, naj ostane njena pripoved.

"Moževa noga je bila zadnje čase vse slabša in dr. Dernikovič, ki je zelo lepo skrbel zanj, je predlagal, da se v bolnišnici dogovorimo za natančnejši pregled in morebitni poseg. Moža smo morali na odhod v bolnišnico posebej pripraviti, saj se je zelo bal odhoda na hrib, končno pa je bolezen naredila svoje in tako smo odšli v bolnišnico, kjer ga je sprejel "njegov zdravnik". Ko ga je tisto sredo (20.12.) "njegov zdravnik" pregledal je ocenil, da je noga v že tako slabem stanju, da je operacija (amputacija) nujna. Ker je mož pristal na operacijo je ostal v bolnici in naslednjega dne (četrtek) so mu naredili vse potrebne preglede in dali zeleno luč za operacijo, ki naj bi jo opravili naslednji dan. Nekoliko nas je presenetilo, da je zvečer dobil normalno večerjo (ričet), čeprav je običaj, da so pacienti pred operacijo tešči, vendar nam sestra ob naših vprašanjih, ni mogla pomagati, ker s tem v zvezi ni imela nobenih posebnih navodil.

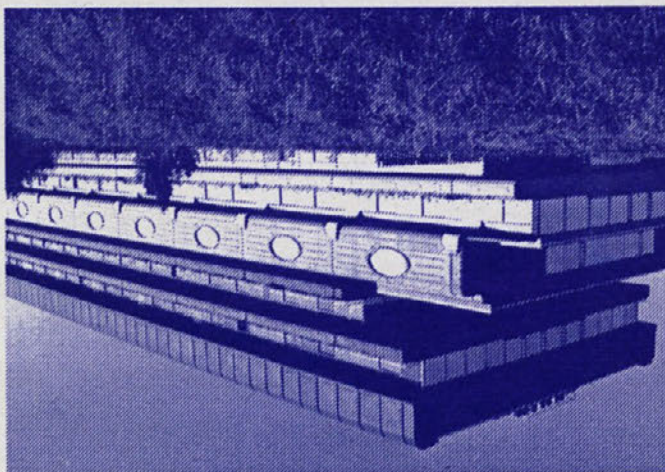
Tretji dan (petek) dopoldne sem šla spet v bolnico in ugotovila, da je že na operaciji, vendar ga ni operiral "njegov zdravnik" ampak zdravnica, katere imena ne poznam. Okoli 11. ure pa so ga že pripeljali v sobo. In čeprav je bil po operaciji še povsem brez moči je dve uri kasneje že dobil kosilo (klobasa, krompir in zelje), kot da bi šlo za zdravega človeka. Ko smo se istega dne popoldne vrnili k njemu v bolnico smo videli, da si je odtrgal infuzijsko iglo, on pa je ležal ves v krvi.

V soboto smo bili pri njem od jutra do večera in zdelo se nam je, da je celo nekoliko boljši, vendar je imel hude črevesne težave. V nedeljo je sestra rekla, da mu je dala odvajalno svečko, popoldne pa še dve in na koncu so ga že povsem izmučenega odpeljali na klistiranje.

V ponedeljek zjutraj ga nisem več našla v sobi in pacienti iz sobe so mi povedali, da so ga ob petih zjutraj interventno odpeljali drugam. Bil je v drugi sobi in zdelo se mi je, da umira. Tam so bili dežurni zdravniki in ugotavljali, da ima zoženje žil, slabo srce, slaba pljuča, česar pred operacijo sploh niso omenjali. To so bili hkrati prvi zdravniki, ki sem jih videla ob možu po operaciji, čeprav sem bila vse dni ob njem. Vendarle se je njegovo stanje nekoliko izboljšalo.

V torek smo bili ob njem, tako kot vse dni, od 9. do 21. ure in zdelo se je, da le prihaja k sebi.

V sredo pa sem ga slišala jokati že ko sem šla po hodniku in ko sem prišla do njega v sobi je bil ves črn, rano pa je imel spet odprto. Poiskala sem prvega zdravnika, ki sem ga srečala in zahtevala, da možu pomaga. Res je prišla sestra

in, ko sem moža držala v naročju in ga skušala tolažiti, mu je ona dala injekcijo z pomiritev, vendar mi je takrat umrl na rokah.

Ko se je to zgodilo pa so prileteli z vseh strani in ga skušali oživeti, vendar jim ni uspelo.

Mož je umrl peti dan po operaciji, prepričana pa sem, da bi lahko bilo drugače, če bi se v bolnišnici bolj potrudili s pacienti, če bi ga na operacijo bolje pripravili, če bi ostal v oskrbi "njegovega zdravnika", če bi zanj bolje skrbeli po sami operaciji in če bi ga tudi po operaciji obiskal in pregledal kateri od zdravnikov. Tako pa je bilo vse odvisno od pomožnega osebja, ki je takšno, kakršno pač je.

Nikogar ne nameravam tožiti niti obtoževati, saj nič ne more vrniti mojega moža, očeta in nonota, želim pa opozoriti na to, da takšna bolnica pač ne more biti naša bolnica. To ni inštitucija, ki bi nas navdajala z zaupanjem, saj sem v njej občutila preveč rutinskega dela, ki si ga tako majhna bolnica ne bi smela privoščiti. Tako kot si ne bi smeli privoščiti izgovora, kot ga je slišala hčerka, češ, naj razumemo, ker so bili pač prazniki.

Želim, da nihče ne bi doživel tega, kar sem doživela jaz, moja družina in moj pokojni mož."

MF

ZAHVALA

Zahvaljujem se Zvezi borcev in Društvu upokojencev Izola za čestitke ob mojem jubileju.

Pavel Mikalvec

MALI OGLAS

Čistokrvni NEMŠKI OVČAR, star 3 mesece, čaka na topel dom in na ljubeznivega gospodarja.

Tel.: 62-814

ŠIFRA

**MENJALNICA
IN PROMET Z
NEPREMIČNINAMI**

dipl. oec.
Ivan Konstantinovič
Sončno nabrežje 14
66310 IZOLA
tel./fax. 066/63-211

STANOVANJA - HIŠE - PARCELE
POSLOVNI OBJEKTI - PROSTORI

PRODAJA - NAKUP - ZAMENJAVA

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ SLOVENIJE

vabi na

23. srečanje mladih pesnikov in pisateljev Slovenije

Koper, 12. in 13. januar 1996

Petek, 12. 1. 1996

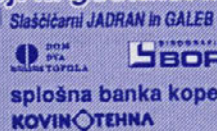
- 16.00 Zbiranje udeležencev v hotelu Triglav
- 16.30 Dolarodollica Zveze kulturnih organizacij Koper
- 17.00 Priprava na literarni nastop
- 19.00 Literarni glasbeni večer in podelitev
Trobarjeve plakete
Nastopajo avtorji, člani gledališke šole
ZKO Koper, glasbeniki Lucija Jokič Perič (birtja),
Mojca Maljevac (flavta), Zdenko Čušić (kitara)
in literarno gledališče Articulat (Andrej Murava),
Majka Jurišnik s "Stožičko in stžerom".
(ZKO Koper, gledališče)

Sobota, 13. 1. 1996

- 9.30-12.00 Srečanje s pisateljem Marjanom Tomšičem in
pesnikom Markom Kravosom
(pristavi ZKO Koper)
- 13.00 Kratka ekskurzija po slovenski Istri - vodila
pisatelj Marjan Tomšič in sklad. kipar Jože Pohlen

December v Izoli

Po nakupih Vas vabijo: Trgovci,
hotelirji in gostinci Izole ter

PETEK, 12. 1. ob 20.00

Hotel RIVIERA

JAVNO ŽREBANJE nagrad v akciji DECEMBER V IZOLI

**Zabavno srečanje z javnim
žrebanjem bodo popestrili
Primorski fantje.**

Povezovalac bo Robert Rakar.

MATIČNA KNJIŽNICA IZOLA Mladinski oddelek

vabi mladostnike od 12. do 15. leta
na pogovor o knjigi **Jerrija
Spinellija GUERRE IN
FAMIGLIA**. Pogovor, ki bo
potekal v italijanskem jeziku bo v
torek, 16. 1. 1996, med 14. in
14.45 uro.

Matična knjižnica organizira v
okviru študijskega krožka
PRAVLJIČARSTVO srečanje na temo
**INTERPRETACIJA
PRAVLJIČNEGA BESEDILA**, ki
bo v **torek, 16. 1. 1996**, med
19. in 20.30 v knjižnici. Gost bo
igralec **Pavel Ravnohrib**.
Prispevek za nečlane je 1.400 sit.

Matična knjižnica Izola vabi v
sredo, 17. 1. 1996 ob 19. uri na
predstavitve knjige **Ivana
Mohoriča: Odkod, človek,
tvoja pot?** v kateri avtor podaja
svojevrsna razmišljanja in razlage
za nastanek veselja in življenja ter
preteklosti in prihodnosti človeka.

MAONA JAZZ KLUB - fiesa PREDSTAVLJA

Petek, 12. januarja ob 21.00

GLORIA SEBASTIAN KVARTET (Violina, klavir, bas, bobni)

sobota, 13. januarja ob 21.00

Vi Bi Jazz Orchestra

(Vlado Batista, Mojca Maljevac, Nevio Zaninotto, Stefano Muscoli)

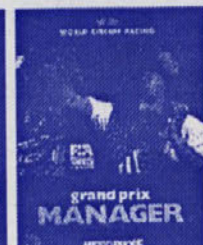
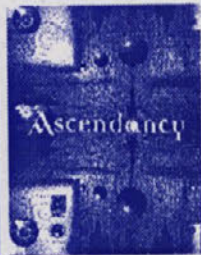

PREPROSTA ZGODBA IZ VIRTUALNEGA SVETA

Nekoč, tistega
davnega leta
1996, je v
majhnem
obmorskem
mestecu v mali državi
Sloveniji živel...

... Rekli so mu 486 DX in je
bil sploh dober računalnik.
Dopoldne je pomagal
očetu v službi, popoldne in
zvečer pa se je igral z
originalnimi igrkami, ki
jih je kupoval v Grafitu na
Manziolijevem trgu v Izoli.

Tam so imeli
najnovejše,
najboljše in
najcenejše in
naj...
Nadaljevanje
zgodbe lahko
slišite na
telefon: **62-022**

Skrivnostni glas z Radia Morje: TJAŠA LOTVIN

ANONIMKA

NAJNOVEJŠI VIC:

*KAKŠNA JE RAZLIKA MED
OPICAMI - „MAJMLINI“ V AFRIKI
IN V IZOLI?*

*V AFRIKI OPICE SKAČEJO PO
DREVESIH, V IZOLI PA POD DREVESI
IN OKOLI NJIH.*

DEDEK MRAZ V ART FOTO

V dneh pred novoletnimi prazniki je pred atelje Art foto v drevoredu 1. maja nepričakovano prišel Dedek mraz. Verjetno si je prišel narediti fotografije za osebno izkaznico in vizo za Slovenijo, mimogrede pa je naredil še nekaj malega dobrih del, se fotografiral z oboževalci in podaril nekaj drobnarij ter vse skupaj vpisal v svojo spominsko knjigo. Kolikor ga poznamo si je po uspešno opravljeni nalogi zdaj privoščil rekreacijski dopust. Naj ga ima.

Kar je dobro za oči
malo nižje srbi.

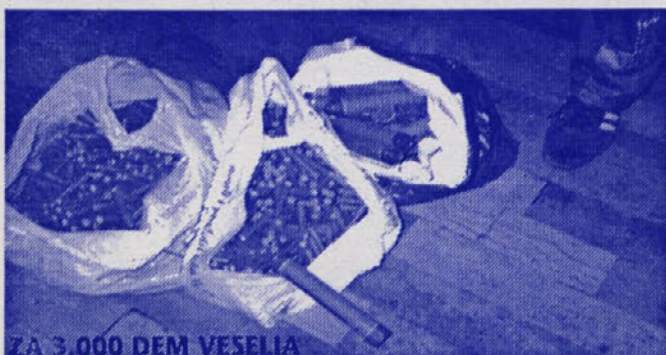
(Ludvik XIII.)

Vesele
božične praznike
ter srečno in
zdravo leto 1996

Miss Slovenije
Teja Boškrič

Teja

ZA 3.000 DEM VESELJA

Na fotografiji so petarde in rakete, ki so počile in zasvetile na silvestrovo na glavnem izolskem križišču. Skupaj so menda vredne nad 3.000 DEM, celotna akcija pa se je, po besedah policije in Jadrana Pojeta (vodja Ribarov) iztekla brez problemov. Celo novoletne šampanjce so si izmenjali (ribari in policaji). Na čiščenje križišča pa je prišel celo direktor Komunale.

Ob 50-LETNICI OBNOVITVE SLOVENSKE ŠOLE

RAZVOJ ŠOLSTVA V IZOLSKI OBČINI

Piše: Nada Morato

5. nadaljevanje

NEKDANJI UČITELJI IN UČENCI O SVOJI ŠOLI

14. oktobra lani je praznovala osnovna šola v Kortah 50. letnico obnove pouka v slovenskem jeziku in po Ravnikovi kroniki sodeč vsaj 180 let obstoja (po škofijskem arhivu 176). V dosedanjih nadaljevanjih smo kronološko obdelali nekatere pomembnejše prelomnice, zdaj pa naj o tem spregovorijo nekdanji učitelji in učenci.

Just Grbec, rojen leta 1923 se spominja očetovega pripovedovanja: "Moj učitelj je bil Ravnik. Na izpitu sem izračunal naglo, koliko je učitelj star, pa sem dobil za nagrado knjigo s posvetilom."

Marija Medoš (1891) pravi o Ravniku tole: "Ko sem bila še majhna, sem poslušala na Frati pogovor med mojo materjo in sosedo. Pogovarjali sta se o Ravniku, ki je bil za učence dober in je podpiral ta revne".

Franč Hrvat (1900) je o gradnji nove šole pripovedoval 1985 tole: "Šolo v Kortah so gradili v letih 1905 - 1907. Tedaj sem bil še majhen. Pomagal sem očetu, ko je na rabuti vozil les in okna za šolo. Ta šola vam veliko pomeni: za izgled vasi, ker je vezana na učitelja Orla, ker smo jo pomagali graditi mi. Žal nam je, ker propada."

Ivan Kotrle (1901) se spominja, kako je učitelj Orel jokal, ko je leta 1919 vodil šolski pevski zbor pred italijanskimi oblastmi. Naslednjo noč, svetoivansko, ga je zadela kap. Naša šola je bila pobratena s Kaštelom. Izmenjavali smo si obiske. Tudi v Sv. Luciji smo bili, z zastavo, godbo, pevci, ko so leta 1913 otvorili Ciril-Metodovo šolo.

Toni Novak (1908): "Med prvo vojno je bilo pri nas veliko pomanjkanje, zato

so več otrok (13) poslali h kmetom v Križevce. Spremljala nas je učiteljica. S Sv. Jerneja smo se odpeljali z vlakom."

Bruno Mejak (1925): "V vrtec sem začel hoditi ob njegovi otvoritvi, leta ob njegovi otvoritvi leta 1930. Zbrali so me, da bi prerezal trak. Tedaj je bila prisotna italijanska princeza D'Aosta. Iz šole se zlasti spominjam učitelja Tommassonija. V šolo je prihajal v

fašistični uniformi. Nas učence je silil, da jo tudi oblečemo. Ker je nisem hotel obleči, me je oklofotal tako močno, da mi je zbil zob. V predmetu cultura fascista mi je prisodil negativno oceno in tako mi je zaprl pot za nadaljnje šolanje."

Marija Morato - Sergaš (1933): "Septembra 1945 je prišla v Korte učiteljica Elka Kemperle. Zbrala je vse tiste učence, ki smo že imeli četrti razred in nas pripravljala za sprejem na gimnazijo. Z vozom, ki ga je vlekla mula nas je peljala k sprejemnim izpitom v Koper." - "Sprejeti smo bili vsi čeprav smo se s profesorji prav slabo razumeli, ker smo obvladali le narečje," pravi Bruno Podreka.

Renato Kaligarič (1935): "Prvo polletje šolskega leta 1945/46 sem obiskoval četrti razred na Maliji. V drugem polletju se nas je precej prešolalo v prvo slovensko gimnazijo v Portorož. Polna cesta nas je bila! Spominjam se hude zime s poledico. Kar drsali smo se navzdol! Zamudili smo dve uri pouka. Učitelj Golob nas je okregal in nato uredil vse potrebno, da smo bili sprejeti v dijaški dom. Skoro vsi Malijčani in Kortežani smo nadaljevali šolanje na učiteljski. 12 učiteljev je hotelo nadomestiti zamujeni čas, ko so nam fašisti iz ust trgali domačo besedo. Kot učitelj glasbenega pouka sem dolgo let poučeval na izolski slovenski šoli otroke mojega rojstnega kraja."

Jože Mejak (1933): "Hodil sem v italijansko šolo v Kortah do aprila 1944, ko so nam vzeli učitelja. Prvega pouka v slovenskem jeziku sem bil deležen pri verouku. Leta 1948 pa sem se tako rekoč "iz njive" vpisal na portoroško učiteljsko. Kot predmetni učitelj biologije sem kasneje poučeval na izolski šoli otroke iz mojih vasi."

Edo Krbavčič: "Med vojno sem obiskoval italijansko šolo v Izoli. Po vojni me je oče vpisal na italijansko učiteljsko in ker smo bili Slovenci me nato prešolal na slovenskega. Več let sem poučeval na osnovni matični šoli v Izoli, nato pa vodil podružnično - celodnevno šolo - v Kortah."

Stana Milkovič - Turk (1930) se spominja pripovedovanja svoje kolegice Marice, ki je po vojni prišla poučevati v Korte, takole: "Ko sem hodila izpod Padne po strmi poti proti vasi, sem gledala neometano kamnito gmoto nad seboj. Zdelo se mi je, da so to štale. Šele ob vstopu v vas sem zagledala utrip kmečkega življenja ob dolgi ulici znotraj utrjenega naselja." - "Tudi srečanje z 'istrskim kruhom' je bilo zanimivo," pravi Stana. "Posebno za nas, ki smo prihajale iz Trsta. Učitelji smo se hranili v gostilni Korenika. Ob soju petrolejke je bil prostor bolj temen kot svetel. Nekoč sem hotela zajeti kruh, pa je bila polenta!"

Silvo Novak (1940): "V Kortah smo prve filmske predstave videli šele po vojni. V prvem obdobju še elektrike nismo imeli, zato je aparaturo gnal agregat. Predstava je bila v bivšem vrtcu. Odrasli in otroci - trlo se nas je! Aparatura se je večkrat pokvarila. Mi smo njeno popraviljanje spremljali bučno - z žvižgi in vzkliki. Ob devetih je prišla učiteljica Vlasta: "Otroci, zdaj pa domov. Dovolj je tega. Jutri morate v šolo!" Nobe na prošnja ni učiteljice omehčala. Morali smo zares domov.

Leta 1952 me je tovariš Bolje, ki je vodil telovadno društvo Partizan poslal v Kranj na tečaj za vaditelja telovadbe. Od tam so me hoteli poslati domov, ker sem bil premlad. Bil sem sicer velik, a obiskoval sem šele šesti razred."

Nada Ravbar- Morato: "Leta 1954 sem bila po tedanji navadi, iz Dekanov v Korte, premeščena. Srečanje z novim službenim mestom je bilo tako: Bil je 18. september. Z avtobusom sem prišla v Izolo in se peš namenila v še nepoznan kraj. Na križišču vprašam moža z oslom:

"Kje so, prosim, Korte?"

- "Non caspisco lo slavo," mi odgovori.

Nato: "Dove sono Korte?"

- "Li su."

- "A quanti chilometri?"

- "Quattro."

- Saj to ni mnogo, si mislim in se napotim po makadamski cesti naravnost navzgor. Nato ovinki ... še konca jih ni hotelo biti.

Šared - tu mi povedo, da je šele od tu do Kort štiri kilometre! Kako? Nad Cetorami srečam mlekarški kamion. žal mi je bilo, da ni šel v moji smeri. Vročina, žeja, sonce me je opeklo. Zvoni poldne. Svojevrsten zvonik. Dospem pred šolo. Voz, ki ga je vlekel konj, je ravno prisopihal izpod Padne z mojo prtljago. Poslovim se od Jožeta, gostoljubnega gospodarja Gregoriča - Dekančana. Sprejela me je Ada Smrke - Čelhar in me začasno namestila v

njeno stanovanje. Vpraša me:

"Boš učila slovenščino?"

- "Ne!"

- "Saj smo vprašali za učitelja slovenščine."

Nesporazum torej. Takih je bilo, ob pomanjkanju učiteljskega kadra, takrat kar veliko.

Tega leta smo v Kortah osnovali še sedmi razred (s sedmimi učenci). Ker so morali šolski otroci doma veliko delati, smo učence višjih razredov obdržali v šoli še eno uro po pouku, da so pod našim vodstvom napisali naloge. Snažilka jim je kuhala kosilo, a Ada sestavljala jedilnike. Med počitnicami smo višje razrede (nižjo gimnazijo) preselili v Izolo.

V besenghijevi ulici za visokimi platanami, v prostorih italijanske osemletke, smo bili kot velika družina slovenski in italijanski učitelji, starši, učenci. Spominjam se proslav v Arigoniju, izletov s kamioni ali peš, pionirskih iger na temo Naš kraj, ki je postajal šele naš.

Nato smo imeli v Izoli dve osemletki, v Kortah podružnično nižjerazredno šolo, ki je postala 1976. leta celodnevna. Leta 1962 sta se izolski osemletki združili v eno, ki se je do leta 1966 v celoti preselila v nove prostore - zračne, svetle in moderne. Šola je imela skoro 1500 učencev in pokazalo se je kmalu, da tako velika je premalo vzgojno učinkovita. Zato smo si želeli še eno šolo. To željo smo učitelji zagovarjali tudi na učiteljski konferenci (leta 1975), kjer se je o tem odločalo: za funkcionalno ureditev tedanje šole naj se porabijo minimalna sredstva v višini do 50 milijonov starih dinarjev. Na sestanku je zmagal pritisk vodstva. In tako so za funkcionalno ureditev še skoro nove šole vložili več milijard in Izola je tedaj ostala brez druge šole. Za koliko let?

V. a razred 2. osnovne šole v Besenghijevi ulici

ODBOJKA

**Fužinar : Simonov zaliv
3:0 (13,6,6)**

Izolani so na Ravne odpotovali le s šestimi igralci in brez Čturiča, Voronkova in Gorupa. V prvem nizu je kazalo, da bodo Izolani kljub vsem odsotnostim le držali korak z Fužinarjem in za las jim je skoraj uspelo dobiti prvi niz. Vodili so z 10:9 ter tudi z 13:12, za kaj več pa jim je zmanjkalo moči.

Visoka ekipa Fužinarja je dobro igro prikazala že v Izoli, ko so jo Izolani le s težavo ugnali, dobro igro pa so fužinarji pokazali tudi tokrat, ki oslavljenim Izolanim niso in niso pustili, da bi se razigrali.

V drugem nizu so fužinarji na hitro dosegli 12 točk, Izolani pa nobene. Niz so izgubili na 6, prav tako tudi tretjega. Simonov zaliv Izola je tako zabeležil drugi poraz v sezoni, na lestvici pa je obranil prvo mesto, s tekmo več ga je dohitel Fužinar. Še naprej pa ostajajo izolski odbojkarji favoriti Number 1 za napredovanje v 1.A ligo.

NAMIZNI TENIS

Arrigoni 5. v državi

V soboto in nedeljo, 6. in 7. januarja je potekalo na Ilirji v Ljubljani državno prvenstvo za mladinke ekipno. V finale se je uvrstila tudi ekipa Arrigonija in popolnoma opravičila svoj prvi nastop. Za Arrigoni so nastopile Kristina Rahotin, Erika Jauševac in Romina Umer in osvojile odlično peto mesto. Premagale so tudi ekipe z mnogo več izkušnjami. Za dobro in predvsem srčno igro je potrebno pohvaliti prav vse mlade igralkе, od katerih se lahko nadejamo novih uspehov.

JADRALCI USPEŠNI V PALAMOSU

Slovenski jadralci so razmeroma uspešno nastopili na zadnji veliki regati v lanskem letu. V dneh od 26. do 31. decembra so namreč tekmovali na predolimpijski regati v španskem Palamosu in dosegli nekaj boljših letošnjih uvrstitev.

V jadrlnem razredu 470 je pri moških nastopilo šest posadk, razen ene pa so se vse uvrstile v finale, kjer je najboljše uvrstitev (13. mesto) dosegel Antonac z Glavino (Jadro Koper), dve mesti pred mešano izolsko piransko posadko Copi-Margon. Druga izolska posadka (Brčin - Pegan) je bila 30-ta, v finale pa se je uvrstila tudi posadka Burje Dekleva-Dekleva.

V ženskem razredu Evropa je bila Vesna Dekleva seveda finalistka, vendar s končnim 24. mestom in 12. mestom med državami ni bila zadovoljna.

Posebej razveseljiv rezultat je dosegel jadralac Burje, Samo Potokar, ki je v težkem in izenačenem razredu Laser osvojil končno 12. mesto, kar je njegov doslej najboljši rezultat in hkrati potrditev, da z dobrim in strokovnim delom lahko še veliko doseže. (Pogovor s samom Potokarjem pripravljamo za naslednjo številko Mandrača.) Dobro je jadrati tudi Vasilij Žbogar, mladi Matevž Ravnikar pa je bil soliden predvsem v močnem vetru.

KAPUCINO

Sport

NOGOMETAŠI REŠENI ?

Skrivnostni sponzor izolskega nogometnega kluba s poslovnim partnerjem

ROKOMET

V Delmarju delajo

Rokometaši so do 27. januarja, ko se bo začel spomladanski del prvenstva, na počitku. In kot vse kaže bo v Delmarju tudi v spomladanskem delu vse po starem. Zaenkrat ni slišati nobenega imena novega trenerja, trener še vedno ostaja Leon Benulič. Mnogo je bilo tudi govoric o novem vratarju. Valenčič bo po razsodbi arbitražne komisije ostal v Hrpeljah, nekaj časa pa se je celo govorilo o Boštjanu Strašku, sedaj pa kot kaže ostaja Božič še vedno prvi vratar.

Delmar ostaja kljub nekaterim spodrslijajem v jesenskem delu prvenstva eden glavnih favoritov za napredovanje v prvo ligo, še posebno upanje pa daje igra, ki so jo Delmarovci prikazali v zadnjem krogu jesenskega dela prvenstva.

Marina Izola

Žensko rokometno ekipo Marina Izola so zapustile tri igralkе. Rubini, Barbara Lakošelj ter vratarka

Martina Bubola. Izolanke so resda slabo začele prvenstvo, vendar je bila nato igra vse boljša, kar daje upati na uspešnejše nadaljevanje spomladi, ko bo trener Barič v igro vključil tri perspektivne mladinke. Sicer pa je bil v soboto v Izoli turnir na katerem so poleg domačink nastopile še rokometiške Maribora Branika ter rokometiške italijanskega Riminija. Izolanke so po porazu z Mariborom in zmagi z Riminijem osvojile drugo mesto.

NOGOMET

Kot vse kaže grozi Izoli nogometni potop. Že med tako maloštevilnimi igralci, nekateri odhajajo (vojska, sosednji klubi), tako da bo trenerju, če ga bo Izola sploh imela, težko sploh zbrati 11 nogometašev. V torek se je sicer zgodil sestanek izvršnega odbora NK Izola, ki naj bi pretresel nastalo situacijo in skušal najti rešitve. Direktor kluba Dragan Sinožič za Mandrač ni hotel dati izjave. Povedal je le, da bomo kaj več lahko izvedeli v petek, do takrat pa imajo vsi v klubu tiskovni molk. Vseeno pa smo iz neuradnih virov uspeli izvedeti, da se na sestanku ni zgodilo nič pretresljivega ter da stvari ostajajo tam kjer so bile. Najbolj seveda skrbi dejstvo, da ni pravih idej, kako stvari obrniti na bolje, vsi pa bi se morali zavedati tega, da sam izpad iz 1. lige sploh ne rešuje stvari. Drugoligaško tekmovanje je namreč skoraj enako drago kot prvoligaško, zato izpad lahko pomeni konec tega uspešnega kluba.

ŠPORTNO REKREATIVNO DRUŠTVO IZOLA vabi na

REDNO LETNO SREČANJE DRUŠTVA

ki bo v petek, 12. januarja s pričetkom ob 20.00 v prijetnem okolju Gostinske šole Izola.

Ob glasbi in zabavnem programu se bomo pogovorili o našem preteklem delu in bodočih uspehih. Vabljeni sedanji in bodoči člani.

NAPOLI IN IZOLA STA TAM - TAM

Danilo Sergaš, presihajoči* trener nogometnega kluba Izola je ob koncu lanskega leta preživel deset dni v Napoliju, kjer je bil gost Vujadina Boškova, trenerja tamkajšnjega italijanskega prvoligaša. Tako-le je povedal o tem prijetnem in koristnem doživetju.**

* Kako je sploh prišlo do tega, da si dobil to povabilo?

* Boškova sem prvič srečal že leta 1975, ko sem bil s pionirsko reprezentanco Slovenije na turnirju republik in pokrajin v Novem Sadu, kasneje smo se srečali na Bledu, saj si je Boškov, kljub temu, da je ravninski Lala, vedno želel prihajati v hribe, zdaj pa si je kupil vilo na Bledu v neposredni sosesčini našega počitniškega doma. Tam sva se tudi dogovorila za ta moj strokovno prijateljski obisk v Napoliju.

* Koliko časa si bil tam in kaj si počel?

* V Napoliju sem bil od 11. Do 17. Decembra, stanoval sem v športnem centru nogometnega kluba Napoli, ki se imenuje Soccavo. Center je ob robu mesta, tam so pomožna igrišča, je pravi hotel z izvrstno restavracijo, v njem pa prenočujejo tudi mlajši igralci, ki so prišli od drugod in seveda tudi prva ekipa, ko je v karanteni pred domačimi tekmami.

* Kakšen je pravzaprav pogon NK Napolija?

* Za naše razmere velik, za italijanske skromen. V prvi ekipi je 22 igralcev, od tega je 18 profesionalcev. Seveda imajo tudi vse nižje kategorije, čeprav je res, da z njimi dokaj slabo delajo. Prav zdaj predsednik Ferlaino pripravlja projekt s katerim bi organizirali velik center za mladinske pogone, ki bi deloval po vzgledu na Ajax, tako da bi Napoli postal center mladinskega nogometa za celo južno Italijo. Sicer pa sem med začetniki opazil Diega Maradono mlajšega, sina slavnega Maradone, ki je že zdaj pri osmih letih pravi "fulmine". Je povsem enak očetu in Maradona ga preprosto ne more zanikati.

* Kaj pa prva ekipa?

* Kot veš so komaj sestavili ekipo za to prvenstvo in na začetku so jo

strokovnjaki ocenili na 20 milijard lir. Zdaj, ko dosegajo tako dobre rezultate in ko je Boškov iz teh igralcev izlekel maksimum, pa jo že vrednotijo na kakšnih 60 do 70 milijard. Velikih imen v ekipi ni, vendar delujejo kot dober team.

Naj povem samo primer z igralcem Pecchio, ki bo vsak čas diplomiral na pravni fakulteti. Pred enim od zadnjih izpitov mu je Buškov namignil: "Gospod advokat, ne pozabite na darilo po izpitu, saj veste, da smo skoraj lačni". In Pecchia je po izpitu prinesel keksov za vso ekipo.

* Kakšen je odnos do "mistra"?

* Vujadin je izredno simpatična oseba, v ekipo in sploh v okolico vnaša veliko dobre volje. Vse je jasno, ko vidiš, da ga imajo radi vsi, od vratarja do redarjev, od maserja do igralcev. Povrh vsega je, kljub temu, da je "iz Balkana" velik profesionallec. Vedno je prvi na treningu in tudi sam trenira prvo moštvo, le kondicijske treninge in vratarje vodijo njegovi pomočniki.

* Kakšni so treningi takšne ekipe?

* Pravzaprav nič posebnega, nič takšnega, kar ne bi poznali, le da igralci delajo izredno zavzeto in da je beseda trenerja sveta, čeprav se Boškov o vsem rad dogovarja tudi z igralci. Njegova posebnost je, da nima veliko klasičnih kondicijskih treningov. V vsak trening ima vključeno žogo in posamezni elementi igre so del vsakega njegovega treninga.

* Koliko ga plačujejo?

* Ne vem natančno, niti ga nisem vprašal, mislim pa, da je za leto in pol dobil kakšno milijardo in pol lir.

* Kje živi?

Živi v hiši pod Vezuvom, točno nasproti Caprija, ki jo je vzel v najem, sicer pa ima še hišo v Genovi, kjer je največkrat njegova soproga, ki Napolija nima preveč rada, saj to ni ravno varno mesto. Soprog, ki je Vujadinovala mladostna ljubezen sem tudi spoznal in je zelo prijetna gospa.

Po poklicu je novinarka, govori pet jezikov in je bila do zapletov v Jugoslaviji dopisnica Borbe iz Rima, zdaj pa spremlja modo in družbeno kroniko za italijanske medije. Tako kot Vujadin je tudi ona iz Begeja, njene kuhinje pa nisem spoznal, čeprav sem bil nekajkrat pri njih doma, saj se v

glavnem hranijo v centru, kjer sem bil val med obiskom.

* Kakšen odnos so imeli do tebe drugi iz kluba?

* Malo so se čudili, ker sem lahko med treningi prišel na igrišče, kar drugim ni dovoljeno, bil pa sem tudi v slačilnici pred tekmo. Sicer pa prihaja na usposabljanje v velike klube dosti trenerjev od drugod. Pred mano je bil tri mesece tam fizioterapevt Dinama iz Kijeva, ki se je učil od znanega fizioterapevta Carrmande, ki je skrbel za Maradono.

* Sta kaj govorila o slovenskem nogometu?

* Bolj malo. Po njegovi oceni imamo Slovenci možnost, da se nogometno razvijemo, ker nam je ostalo nekaj južnjaške duhovitosti, hkrati pa smo vajeni reda in delavnosti. Pravi, da smo kombinacija jugotalenta in nemške discipline.

sicer pa je bil dober štos, ko so me vprašali funkcionarji napolija, kako je uvrščena naša ekipa v državnem prvenstvu in sem odgovoril, da smo tam kjer Napoli - na desetem mestu.

* Sta se dogovorila še kaj za v bodoče?

* Po dogovoru sem si skupaj z njegovim pomočnikom ogledal igro Udineseja, kamor prihajajo zdaj v goste in upam, da bodo ugotovitve kaj pomagale. Sicer pa se srečamo v Vidmu in bomo videli, kaj bo za v bodoče. Na vsak način mi je obljubil pomoč, če bi želel obiskati še kakšne druge ekipe.

* Bova za konec rekla še kaj o izolskem klubu?

* Kaj naj povem? To, da sem dal odpoved, ker ne morem voditi ekipe za katero ne vem niti to, kdo jo sestavlja. Igralci so se razbežali, uprava pravi, da je nemočna, nimamo niti žog, kaj šele denar za potne stroške igralcev. Dejansko potrebujemo za nadaljevanje tekmovalja približno 300.000 tolarjev mesečno, elektriko in vodo. In če bi igralci in jaz dobili vsaj za sendvič po tekmi ali treningu bi nam bilo dovolj. Žal nimamo niti tega.

--- Presihajoči trener - trener, ki je pa ga v resnici ni, oziroma pravi da ni pa je, oziroma bi bil rad pa mu tega ne omogočijo

Zapisal: Mef

KULTURNI DOM IZOLA

KOLENDAR
PRIREDITEV

Januar '96

RAZSTAVE

GALERIJA ALGA

V četrtek, 18. januarja ob 19. uri vas vabimo na otvoritev razstave slik *Ivana-Stojana RUTARJA*.

KLUBSKI PROSTOR KULTURNEGA DOMA Izola

Na ogled je razstava **OD SKICE DO LUTKE**, ki jo bo pripravilo Lutkovno gledališče iz Maribora.

PRIREDITVE

PROGRAMI ZA ODRASLE

PREMIERA V petek, 26. januarja ob 20. uri v Kulturnem domu Izola.

Komedija Franca XAVERJA KROETZA: **MOŠKA STVAR** je igra o ženski, moškem in psu. Ona in on srednjih let. Oba samska, a nočeta biti več. Če si oba želita isto, se zdi, da so stvari zelo preproste pa niso. Spoznavanja in zблиževanja, razhajanja in odtujitve. Simpatije. Ljubezen. Zadrega. Denar. Samostojnost. Ljubosumnost. Pretvarjanje. Seks. Predstavo so pripravili: režiser **Jaša Jamnik** in igralca **Maja Vidmar** in **Borut Veselko**.

Ponujamo vam zabavo, zato se odločite in si pravočasno rezervirajte vstopnico. Telefon je še vedno 61 513.

PROGRAMI ZA OTROKE

V soboto, 13. januarja bo od 10.30 do 11.30 v Kulturnem domu Izola odprta CICI KLUB. Tokrat boste slišali pravljico o **SEBIČNEM VELIKANU**. Vstopnina: 300 Sit oziroma članska izkaznica.

V soboto, 20. januarja se boste med 10.30 in 11.30 zabavali v Kulturnem domu Izola, v vašem CICI KLUBU. Vstopnina: 300 Sit oziroma članska izkaznica.

V soboto, 27. januarja od 10.30 do 11.30 v Kulturnem domu Izola CICI KLUB. Vstopnina: 300 Sit oziroma članska izkaznica.

V soboto, 27. januarja ob 16. uri v Kulturnem domu Predstava Vstopnina: 400 Sit.

SOLA KREATIVNOSTI - TEČAJI

PLESNI TEČAJ ZA ODRASLE

-20 urni tečaj, vsak ponedeljek ali torek ob 20. uri. Začetni tečaj: angleški, dunajski valček, fokstrot, polka, tango. Nadaljevalni tečaj: rumba, samba, cha cha cha, mambo, jive Tečajnina 7.000 Sit oziroma 6.000 pari - na osebo.

TEČAJ ZA MANEKENKE IN FOTOMODELE

- 30 urni tečaj. Tečajnina znaša 12.000 Sit.

TEČAJ ROČNEGA TKANJA

-25 urni tečaj za odrasle. Tečajnina 14.000 Sit, v ceno je vključen ves potreben material. Tečaj bo potekal predvidoma ob torkih in četrtnih, od 19.30 do 22. ure. Pričetek 16. januarja ob 19.30

TEČAJ ZA KITARO

-igranje flamenca in jazz, 15 urni tečaj.

SEMINARJI REIKI

-kozmična energija Način prenosa kozmične energije in naravnega zdravljenja po dr. USUI - JU. Seminar bo potekal v prostorih Kulturnega doma Izola, 20. in 21. januarja

Vpis: na sedežu ZKO Izola, Bazoviška 4, ali po telefonu 61 513.

MERCEDES

Čao. Jaz sem nov in me ne poznate, kar je normalno, ker še nisem naredil zadosti neumnosti. To, da sem prevzel to rubriko je že dokaz, da sem na dobri poti. Naslov so ji dali tipi z mandrača in se mi zdi brez veze, ker so se samo nekaj igrali s črkami. Tako. V Mercedesu bom povedal, kaj se dogaja novega na področju glasbe, v glavnem pa ocenjeval nove plošče. Ker sponzorja za rubriko ni lahko pišem kar čem.

Pro memoriam: Stopnja odkritosti je v obratnem sorazmerju od števila in moči sponzorjev.

EASY

EASY - GALEB

Novopečeni Izolan Iztok Novak, imenovan EASY je posnel najbolj easy (počasno) ploščo, kar sem jih slišal. Eni imajo to radi in bodo ploščo kupili, ta "trdi" jo bodo popljuvali. Nekaj je jasno: tip je prepričan v to kar dela in s takimi se ni za hecat. Potencialni hit: Toplo je doma (ob že znanem Galebu).

KUD IDIOTI - MEGAPUNK

Moji prvi in edini pravi domači pankerji, ki me znajo spraviti v stampedo. Izolski založbi Primitiv Glasbic je z njimi morda uspelo, ker naslovna Marjane zelo vleče na kakšne Priljavo kazališče in jih bo po pomoti kupil še kdo, ki ne ve, da so iz čisto drugega štosu.

ANA PUPEDAN - ANJE PUPEDANJU

En čisto utrgan bend s Pivke je to. Malo Sokoli, malo Kreslin, malo Begnagrada, malo morgen. Tipi igrajo vse, zraven pa stresajo dobre fore, od igranja "na suhu" do etno verzij. "Vidu in slišu sm jeh pred Insulo in sm pou n ret."

Hit: Ana Pupedan

AVTOMOBILI - DRUGI SVET

Zame je bil to en majhen šok, ker sem bil siguran, da so Avtomobili najbolj dolgočasen bend na tem svetu. Ko sem slišal, kaj so igrali pred desetimi leti mi je žal, da ne igrajo več tako. Kaže, da smo bili takrat bolj Evropa kot danes. Prava stvar - za arhiv. Na radio bo šlo težko - vsaj zaradi jezika.

IL MANDRACCHIO

Foglio della comunità italiana di Isola

Addio '95, salve '96

Addio 1995, anno di dure lotte e di alquanto buoni risultati. Per la nostra etnia, l'anno appena lasciato alle spalle era nato all'insegna delle novità e, naturalmente, delle incertezze. Si dovevano realizzare i contenuti delle nuove leggi sulle autonomie locali e sulle comunità autogestite delle nazionalità, leggi per niente nate sotto una buona stella. Queste, infatti, nascevano piene di buchi e perciò molto nebulose nelle loro proposte. Essendo tali, hanno richiesto un lungo periodo di stressanti armonizzazioni. Poi, il 1995 stentava a "partorire" la Legge finanziaria. Operare in queste condizioni era a dir poco difficile e, soprattutto, snervante. Snervante anche per chi doveva seguire il tutto per poi renderlo noto ai più tramite i mass media. Nonostante ciò, la nazionalità italiana di Isola, sfiorando quasi il miracolo, è riuscita a remare con vigore e portare la sua barca verso un porto non troppo tempestoso, anche se il barometro del golfo di Isola segnala ancor sempre tempesta. I risultati raggiunti dalla nostra etnia nel 1995 possono essere considerati più che soddisfacenti e rappresentano una solida base per poter affrontare questo 1996 con una buona dose di ottimismo. Questi risultati, infatti, ci permetteranno di veder crescere il nuovo edificio della Scuola elementare di lingua italiana "Dante Alighieri", di entrare in possesso del progetto definitivo inerente alla ristrutturazione di "Casa Manzioli" e di veder svolgere regolarmente le lezioni alla Scuola media "Pietro Coppo". Evidentemente non sono noccioline.

Gianfranco Siljan

Anno nuovo - problemi vecchi...

Sono trascorsi pochi giorni dall'inizio di questo nuovo, tanto atteso 1996. E si riprende a correre, a cercare, a proporre, ma soprattutto a sperare: che i prossimi dodici mesi rappresentino un'inversione di tendenza per quanto riguarda la soluzione dei tanti problemi ancora aperti che riguardano la nostra comunità nazionale.

Tanto per fare qualche esempio concreto. Come sarà la carta di identità nei territori nazionalmente misti? In quelle fette di territorio, cioè, dei comuni di Capodistria, Isola e Pirano in cui per costituzione, legge e statuto comunale, la lingua minoritaria è definita come lingua ufficiale, quindi parificata a quella della maggioranza. È vero che la proposta di legge, ora in seconda lettura, e più morbida rispetto alla prima preparata dal Ministero degli Interni, ma è vero che anche questa, se approvata nel testo attuale, di fatto non rispetterà l'ufficialità e la pariteticità che, invece, dovrebbero essere automatiche e fruibili per tutta la popolazione del territorio indicato. Quindi un bene collettivo. Non individuale, a richiesta.

Secondo esempio. Dopo un decennio di problemi, di tira e molla, di ostacoli e rimozioni, qualche mese fa eravamo stati informati che, finalmente, il progetto denominato "Palazzo Manzioli" da portare avanti nell'ambito della collaborazione fra Slovenia e Italia, si trovava in fase

di decollo. Il protocollo bilaterale era stato concluso ed eliminati anche i piccoli intoppi burocratici. Anzi, si pensava che ormai tutto era pronto per partire entro la fine dell'anno appena concluso. E invece? Da allora più nessuna notizia. E sì, che proprio Palazzo Manzioli è stato inserito in uno dei punti del Promemoria che in ottobre avevamo fatto pervenire al presidente del governo, Drnovšek, per una risposta, in attesa dell'incontro che avrebbe dovuto essere imminente e che, invece, non c'è stato. Non sarà mica successo - visto l'andamento dei rapporti tra i due Paesi vicini - anche questo progetto sarà stato inserito da Lubiana nel pacchetto delle cose da negoziare con Roma? Una specie di piccola moneta da usare per uno scambio di ben più grosse proporzioni, anche se - a parere nostro - risulterebbe comunque una moneta falsa. C'è la speranza, che il 1996, come dicevamo, rappresenti una inversione di tendenza. Almeno quella, la speranza, per ora rimane.

Silvano Sau

Concorso "La nostra storia

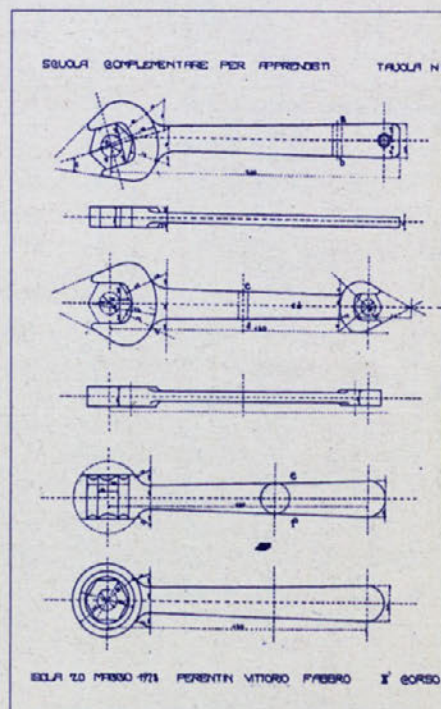

Fornelletto a carbone, usato nel periodo fra le due guerre, trovato da E. Bressan nella casa della famiglia Perentin, in viale Cankar, già via C. Battisti.

Concorso "La nostra storia"

"La Provincia dell'Istria" - pubblicazione quindicinale di cultura e attualità con redazione a Capodistria, datata 16 agosto 1884, contenente tra l'altro un articolo sulla famiglia Manzoli. Per una copia del giornale bisognava sborsare 15 soldi, per l'abbonamento annuale, invece, 3 fiorini. Il giornale è stato trovato e gentilmente concesso da S. Sau.

Uno dei disegni tecnici di Vittorio Perentin, allievo del III corso per fabbri della Scuola complementare per apprendisti. La serie di disegni, datata maggio 1928, ci è stata fatta pervenire da D. Bressan.

L'attività sportiva della nostra comunità Ottimi i cestisti, meno buoni i calciatori

Se qualcuno ci garantisse che l'anno entrante sarebbe per lo meno simile a quello uscente noi ci metteremmo subito una firma sopra. Siamo molto realisti, il 1995 è stato un anno proficuo per la sezione sportiva della nostra Comunità.

Tirando le somme, come si è soliti a fare in questo periodo, possiamo con soddisfazione riferire che il bilancio è positivo in tutti i sensi. Finalmente abbiamo imboccato la strada giusta. A livello di competizione i risultati sono stati buoni in tutti i campi, a livello organizzativo tutti i progetti sono andati in porto senza trovare troppi ostacoli. Ottimi i risultati conseguiti dalla squadra di pallacanestro, praticamente irripetibili. La squadra del "Circolo" l'anno scorso ha vinto tutto quanto c'era da vincere. Il successo più importante è giunto nel campionato ricreativo costiero. Da menzionare le vittorie al tradizionale torneo in ricordo di Matjaž Dolinšek e la bella figura fatta nella prestigiosa amichevole internazionale contro la squadra giovanile della Benetton Treviso nell'ambito dell'incontro organizzato dalla Pro loco di Vazzola, cittadina veneta legata da una stretta collaborazione con la nostra Comunità. Meno bene si è comportata la squadra di calcetto, spesso bersagliata dalla sfortuna. Nel campionato della Superlega non ha raccolto quanto sperava; nei vari tornei minori, invece, i risultati sono stati molto buoni. Nel tennis tavolo la nostra Comunità ha sempre avuto dei degni rappresentanti.

La tradizione è stata rispettata anche nell'ultimo incontro dell'Unione italiana allestito nella primavera scorsa a Pirano. Arrivando così a queste discipline cosiddette di secondo piano, non certo di minor importanza, pensiamo che per il 1996 appena iniziato la sezione sportiva abbia l'intenzione di sviluppare maggiormente queste attività. Il problema resta però sempre lo stesso: la mancanza di volenterosi che abbiano tempo e passione per cimentarsi con un impegno maggiore a questo che poi alla fine è un passatempo. Purtroppo sempre meno giovani frequentano gli ambienti della Comunità, ma questo è un problema che non riguarda solo il settore sportivo.

In conclusione speriamo che tutte le iniziative vengano sostenute da una solida base finanziaria. Finora, raschiano il classico fondo della cassa, il minimo indispensabile, cioè la copertura doverosa per le iscrizioni nelle varie competizioni, è stato garantito. Per avere qualcosina in più forse proprio all'interno della sezione sportiva bisognerà allargare il campo d'azione.

Roby Siljan

Attività comunitaria

La biblioteca della Comunità (al pianoterra) è aperta ogni lunedì e giovedì dalle ore 17.00 alle 19.00, la sala di lettura (al pianoterra) da lunedì a venerdì dalle ore 16.30 alle 20.30.

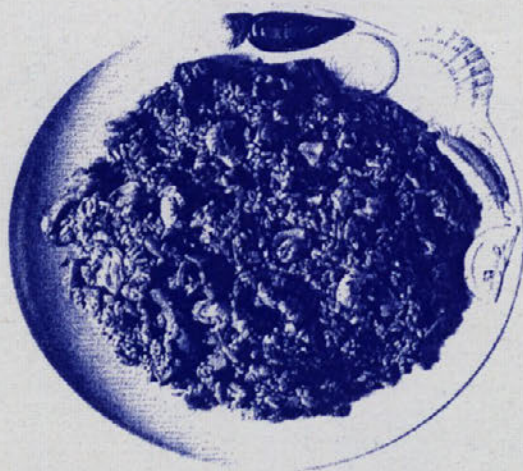
Il bar sociale e la sala biliardo sono aperti da lunedì a venerdì dalle ore 16.30 alle 20.30.

Coro "Haliaetum": sono ancora aperte le iscrizioni di nuovi membri. Le audizioni hanno luogo ogni lunedì dalle ore 19 alle 21, nella sede della Comunità (Palazzo Besenghi).

Il Mandracchio, foglio della comunità italiana di Isola
Redattore responsabile: A. Šumenjak
Redazione: C. Chicco, M. Maurel, C. Moscarda, C. Raspolič, S. Sau, G. Siljan, A. Šumenjak
Indirizzo: via S. Gregorčič 76, 66310 Isola, Slovenia
tel.-fax: +386 66 /65031, 65853

NE V HRIBE, NA RIBE !

Slovenci pravimo, da smo pomorski narod, toda vsaj po količini rib in drugih morskih sadežev, ki jih zaužijemo, sodimo med narode, ki živijo tisoče kilometrov od morja. Velikokrat se za ribe ali mehkužce ne odločimo zato, ker jih je treba čistiti ali zato, ker jih ne znamo pripraviti. Rubrika, ki jo spet obnavljamo ima prav ta namen: naučiti nas pripraviti ribje jedi. Pri tem nam bodo pomagali naši, izolski, priznani strokovnjaki, malo pa bomo tudi pogledali po kuharskih knjigah. Začenjamo z jedmi, ki jih največkrat naročamo v restavracijah z ribjo hrano. Tokrat:

RIŽOTA Z MORSKIMI SADEŽI

Potrebuemo: Po 100 g lignjev, hobotnic, sip, pedočev, škampov, vongol ali drugih mehkužcev, lahko pa vse skupaj kupimo že očiščeno in globoko zamrznjeno v vsaki boljši trgovini.

Pa še: Sesekljano čebulo, sesekljan peteršilj, posušen feferon, 1 kozarec belega vina, juha iz jušne kocke, 1 dl. Olivnega olja, 400 g riža, sol

Priprava

Če nimamo zamrznjenih morskih sadežev jih očistimo in narežemo (mehkužce) ter skuhamo in očistimo (školjke). Vodo, ki jo izpustijo hranimo. V primerni posodi na olju prepražimo čebulo, da postekleni, dodamo mehkužce in školjke, osolimo, dodamo zdrobljen feferon in peteršilj ter nekaj minut pražimo. Prilijemo vino in kuhamo dokler ne povre, nato dodamo vodo, ki so jo izpustile školjke.

V posodo z omako stresemo riž, ga zavremo in postopoma dodajamo vročo juho.

DOBER TEK.

MANDRAČ je tednik KS občine Izola

Naslov: Veliki trg 1, 66310 Izola, tel / fax.: 066 / 61 - 139

Predsednik časopisnega sveta:

Glavni in odg. urednik: Drago Mislej

Uredništvo: D. Mislej, V. Ostrouška, N. Zajc, T. Ferluga, Orlando

H. (fotoreporter), A. Šumenjak - pripravnik,

Tehnični urednik: Davorin Marc

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 50 Sit.

Založnik / elektronski prelom: GRAFFIT LINE, doo Izola, 61-139

ŽR: 51430 - 603 - 32431

Tisk: Birografika BORI, Izola

Glasbena šola Izola
vabi v sredo, 17. januarja ob 20.00
v koncertno dvorano
palače Besenghi degli Ughi v Izoli
na koncert pianista Vladimirja Mlinariča.

Pianist Vladimir Mlinarič je doma iz Pulja, sicer pa živi in dela v Ljubljani kot pianist - solist in kot član komornega ansambla Luwigana, ukvarja pa se tudi s poučevanjem. Slišali bomo dela J.S.Bacha, W.A. Mozarta in R. Schumanna

Ob tej priložnosti bodo promovirali nov koncertni klavir in obenem bo ta koncertni večer uvod v praznovanje 40 - letnice obstoja izolske glasbene šole.

Vaš kontakt s kupci na obali je :

MORJE
RADIO 93.4 MHz

d.o.o., Izola, Polje 51, p.p.96, tel/fax (066) 61 009, 65 366

OTROCI SARAJEVA SE IGRAJO ...

ROJSTVO IDEJE: Ideja o zbiranju rabljenih igračk se je utrnila med radijskim intervjujem z Igorjem Vučičem, članom koprškega Videocentra, ki pogosta snema v Sarajevu oz. nasploh v BiH. Odločili smo se pomagati in tudi smo - zmotivirali smo nekaj podjetij, ki se ukvarjajo s prodajo igračk - pomagali so JOLA SHOP, RID, LIRA in MEHANO. Vse se je odvijalo v naglici, zato prvotna ideja, da bi igrače za otroke v sarajevski bolnišnici Koševo prispevali naši malčki, ni prišla v poštev. Prihranili smo jo za kasneje in jo prilagodili. Igrače bomo zbrali za male bolnike na otroških oddelkih obalnih bolnišnic.

RAZVOJ IDEJE: December v Izoli se sicer (žal) ni odvijal toliko na prostem, zota pa smo se priključili zadnji, a hkrati osredni prireditvi za otroke, ki je bila v četrtek, 28. decembra 95 v izolskem Kulturnem domu. ZKO Izola se ni branil sodelovanja. Zbiranju igračk so se priključili tudi otroci v vrtcih - žal na koncu, le v enem, a toliko bolj prisrčno. Otroci vrtca Semečela, enata PRISOJE, so izdelali simpatične blazine. Tudi te smo dodali zbranim igračam.

IZVEDBA IDEJE: No ja, Dedek Mraz nas je malo presenetil, saj naj bi v Kulturni dom prispel ob 17.00, pa je bil tam že prej. Tako so tri škatle, namenjene igračam, pristale na odru (ena bi sicer morala biti pri vhodu). Tjaša in Matjaž sta tako izvedla kratek kviz z izredno težkimi vprašanji, dve skupini - fantovska in dekliška - sta bili izenačeni in naj bi si razdelili bombone. Prišlo je skoraj do izgreda, toda vse se je končalo srečno.

ZAKLJUČEK: V petek, 29. decembra, smo zbrane igrače najprej kolikor toliko pravično razdelili v tri škatle za tri otroške oddelke obalnih bolnišnic, zatem pa sta jih Alex in Janja razvozila - v Izolo, kjer so imeli (na srečo) za Novo leto prazen otroški oddelek, pa v Koper in v Valdoltro. Vsak otrok je med kupom lahko našel kaj zase, od sestavljanek do lutk ali avtomobilčkov. Otroci so zadovoljni in mi tudi.

KRIMINALIJE

Novo leto se komaj dobro začelo, pa so mnogi že obupali nad njim. Saj je vse isto, pravijo. Denarja ni, brez nje-ga tudi veselja ni, brez veselja ni sreče, brez sreče ni uspešnih akcij... in vse se vrti v začaranem krogu - tako kot lani!

Gremo v vrtec

Že nekaj časa so v modi vrtci. Pa ne v dopoldanskem času, temveč ponoči, ko ni nobenega. Tokrat so imeli nočni nočni obisk v vrtcu v Oktobrski revoluciji. Zlikovci so odnesli nekaj denarja ter še nekaj manj vrednih predmetov. Za storilci je zbranih že precej podatkov.

Prestrašeni hotelirji

V izolskem hotelu so pogrešali gosta - tujega državljan, ki še ni poravnal računa. Po začetni paniki so turistični delavci s pomočjo dečkov ugotovili, da je gost odšel v Italijo vnovčič ček, ki ga v naši državi ni mogel. V veliko veselje hotelirjev je gost račun poravnal.

Na Orlovem grebenu

Pojavil se je tujec z delovnim vizumom, ki se je veselo zapil po Izoli in obležal kjerkoli je prišlo. Še posebej lepo mu je bilo na banki in v študentskem servisu, tako da je postal znan kot bančni ropar, čeprav ni vedel, kaj se z njim dogaja. Na servisu ga niso razumeli, tajnica sodnika za prekrške pa ga je potolažila s cigareto ob kateri je zaspal, nakar so ga odpeljali v plavi limuzini. Po zunanjem izgledu bi se lahko primerjal z izolskimi jezdecami apokalipse na t.i. Orlovem grebenu. Končal je pri sodniku za prekrške.

Nesramna drznost

Mularija postaja neznosno drzna. Mulc je starejši ženski ukradel torbico z denarjem in dokumenti. Opis mulca: 13 do 15 let, svetli kratki lasje, oblečen v daljši plašč rjave barve in hlače modre barve.

V prejšnjem tednu so se pripetile tri prometne nesreče z manjšo materialno škodo. Něk občan je poizkušal vlomiti v kiosk, vendar sta ga dečka v nočni izmeni zalotila pri dejanju ter ga prijela. Prav tako je bil prijeto povratnik, ki je v okolici Izole izvršil 6 vlomov v počitniške objekte. V eni od diskotek pa so se veselili kar do 8 ure zjutraj, sosedje so se pritožili in zadevo bo urejal sodnik za prekrške. To je bilo vse v novem letu.

Izola, 31. 12. 1995 ob 24.00

Izkoriščamo to barvno stran, da vam še dodatno predstavimo prizor iz polnočnega veseljačenja ob vstopu v leto 1996. Seveda gre za prizor z glavnega izolskega križišča, ki je po mnenju vseh (policajev in sosedov) minil v presenetljivo prijetnem vzdušju, brez poškodb ali drugih nevarnosti. pa tudi enournno pokaanje smo bolje prenesli kot prejšnja leta.

**VERAKO NOVO LETO JE
POLNO PRIČAKOVANJ,
ŽELJA IN VPRAŠANJ.**

**VESELI BOMO, ČE NAS
BOSTE IZBRALI KOT
SVETOVALCA IN
PARTNERJA NA POTI DO
CILJEV, KI STE SI JIH
ZASTAVILI.**

splošna banka koper